

Sygn. akt II Ca 402 /14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący : **SSO. Magdalena Bajor – Nadolska**

SSO. Ewa Piątkowska – Bidas

SSO. Elżbieta Ciesielska (spr.)

Protokolant: Iwona Cierpikowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 czerwca 2014 r.

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko E. Š.

o zapłatę

na skutek apelacji obu stron od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 30 grudnia 2013r sygn. akt I C 1127/12

I zmienia zaskarżony wyrok: w punkcie 1. (pierwszym) w ten tylko sposób, iż w miejsce kwoty 1000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 13% w stosunku rocznym od dnia 13 grudnia 2012r. do dnia 30 grudnia 2013r. i dalszymi każdorazowymi odsetkami ustawowymi od dnia 31 grudnia 2013r. do dnia zapłaty, zasądza kwotę 533,00(pięćset trzydzieści trzy) złotych z odsetkami ustawowymi w wysokości 13% w stosunku rocznym od 13 czerwca 2012r. do dnia 17 czerwca 2014 , i dalej z każdorazowymi odsetkami ustawowymi aż do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie oddala powództwo ewentualne; w punkcie 4. (czwartym) w całości i zasądza od A. D. na rzecz E. Š.kwotę 638,48 (sześćset trzydzieści osiem i 48/100) złotych tytułem kosztów procesu; w punkcie 5 (piątym) w całości i nakazuje ściągnąć od A. D. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 734,06 (siedemset trzydzieści cztery i 6/100) złotych tytułem niewiszczonych kosztów sądowych; oddala apelację pozwanej i powoda w pozostałej części,

II. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty postępowania apelacyjnego.

II Ca 402/14

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym w dniu 25 października 2012r. powód A. D. domagał się zasądzenia od E. S. kwoty 3033 złote wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 2033 od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty, wskazując , iż żądana kwota w wysokości 2033 stanowi zwrot pieniędzy za zakupioną u pozwanej nieszczelnąabinę prysznicową zaś w kwocie 1000złotychn stanowi koszty demontażu wadliwej kabiny oraz ponownego montażu nowej kabiny. Nadto powód domagał się zasądzenia kosztów procesu.

Żądanie to zostało uwzględnione w nakazie zapłaty wydanym w trybie upominawczym, od którego jednak skutecznie wniosła sprzeciw pozwana.

Po upadku nakazu zapłaty powód w piśmie z dnia 26 kwietnia 2013r. sprecyzował żądanie wskazując, że domaga się zasądzenia kwoty 3033 złote na którą składa się kwota 2499,99 złotych tytułem zwrotu ceny zakupionego towaru w postaci zestawu A. (...) oraz kwoty 533,01 złotych tytułem zwrotu kosztów robocizny i materiałów poniesionych w związku ze sprzedażą zbrakowanego towaru. Nadto po wydaniu przez Sąd w dniu 12 kwietnia 2013r. postanowienia o rozpoznaniu sprawy z pominięciem postępowania uproszczonego (k. 60) powód zgłosił roszczenie ewentualne na wypadek nieuwzględnienia przez Sąd żądania głównego, a mianowicie wniósł o: zobowiązanie pozwanej do dostarczenia na własny koszt do miejsca zamieszkania powoda listwy progowej oznaczonej jako profil progowy gięty biały (...) w terminie 2 dni od daty uprawomocnienia się orzeczenia, zasądzenia od pozwanej kwoty 1000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 czerwca 2012r do dnia zapłaty, oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Formułując powództwo ewentualne powód powołał się na przepis art. 8 ust. 1 i 2 ustawy o sprzedaży konsumenckiej wskazując na niezgodność towaru z umową tj. brak listwy progowej i brak wydanej instrukcji obsługi (k. 67). Tak sformułowane powództwo powód popierał aż do końca, z tym tylko zastrzeżeniem, że jako bezprzedmiotowe wskazał roszczenia ewentualne w zakresie żądania dostarczenia listwy progowej z uwagi na zakupienie takiej listwy przez powoda.

W wyroku z dnia 30 grudnia 2013r. Sąd Rejonowy w Kielcach: - w punkcie 1. zasądził od pozwanej E. S. na rzecz powoda A. D. kwotę 1000,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 grudnia 2012r. do dnia zapłaty, - w punkcie 2. oddalił powództwo główne, - w punkcie 3. oddalił powództwo ewentualne w pozostałym zakresie, - w punkcie 4. zasądził od E. S. na rzecz A. D. kwotę 717,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, - w punkcie 5. nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 734,06 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Rozstrzygnięcie swoje Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach:

W dniu 22 grudnia 2011r. powód A. D. zakupił z ekspozycji sklepowej u E. S., prowadzącej działalność gospodarczą kabinę prysznicową wraz z brodzikiem tj. zestawu A. (...) za cenę 2033,52 złote. Kabina została dostarczona powodowi do domu, w takim stanie jak znajdowała się na ekspozycji sklepowej tj. bez listwy progowej, pomimo zapewnienia sprzedawcy, że towar na ekspozycji jest kompletny. Powód nie dostał też dodatkowo do naklejenia takiej listwy. W tej sytuacji był przekonany, iż dysponuje pełnosprawnym urządzeniem i taką informację przekazał osobie montującej kabinę w jego mieszkaniu. Kabina została zamontowana w domu powoda pod koniec marca 2012r. przez hydraulika-montażystę A. B.. W czasie montażu nie zorientował się on, iż przy kabinie brak jest listwy, nie korzystał on bowiem z instrukcji obsługi. Tego dokumentu jak i karty gwarancyjnej powód nie otrzymał od pozwanej przy zakupie kabiny. Już po kilkukrotnym użyciu kabiny powód zauważył wyciek na zawiasach po obu stronach drzwi. O tej sytuacji powód zawiadomił pozwaną w kwietniu 2012r., a ona przekazała mu numer do serwisu. Do serwisu zadzwoniła żona powoda i po wskazaniu, iż kabina jest z ekspozycji, uzyskała informację, że taki towar nie podlega ani gwarancji, ani serwisowaniu. O braku tych uprawnień pozwana przy zakupie nie poinformowała A. D.. Po rozmowie z przedstawicielem serwisu E. S. drogą e-mailową przysłała powodowi instrukcję montażu, z której wynikało, iż w komplecie zestawu zakupionego przez powoda winna znaleźć się listwa przyprogowa. Wówczas A. D. pojechał do mieszkania pozwanej i odebrał od niej listwę oraz kserokopię karty gwarancyjnej. Ponieważ listwa, była od innego zestawu nie została zamontowana przez powoda. O tym fakcie poinformował pozwaną, a następnie stosownie do jej wskazania serwis gwarancyjny. Z uwagi na przeciekanie kabiny A. D. zgłosił do producenta kabiny reklamację. W odpowiedzi, w piśmie z dnia 30 maja 2012r. producent kabiny zakupionej przez powoda poinformował go, iż reklamacja nie została uznana, z uwagi na brak wad produktu, bowiem przecieki wody w kabinie spowodowane były brakiem listwy progowej. W tej sytuacji w dniu 30 maja powód rozpoczął z pozwaną korespondencję mailową w celu wyjaśnienia sytuacji. Ostatecznie pozwana w dniu 7 czerwca 2012r. stwierdziła, iż roszczenia powoda są bezzasadne zaś listwę progową może odebrać u niej w sklepie. Nadto powód w piśmie z dnia 4 czerwca 2012r. skierowanym do pozwanej wniósł o uwzględnienie jego reklamacji na zakupioną kabinę prysznicową i zwrot gotówki w całości. W

piśmie tym A. D. podniósł , że zakupiony zestaw G. (...) był niekompletny – brakowało jednej listwy osłaniającej i wskazał, iż towar pozostaje do odbioru w jego mieszkaniu i podał adres. Pismo to pozwana odebrała w dniu 13 czerwca 2012r. ale nie odpowiedziała na nie uznając je za bezzasadne.

Aktualnie kabina ustawiona jest tak, że brak jest swobodnego miejsca dla trwałego naklejenia listwy gwarantującego niezawodną szczelność . Kabina jest za bardzo przesunięta do przodu na brodziku, a powinna być cofnięta od zewnętrznej krawędzi brodzika o 3 cm w głąb. W tym stanie pełne usprawnienie urządzenia wymaga zdemontowania całości kabiny i wykonania ponownego montażu wraz z listwą przyprogową i wraz z wykonaniem niezbędnych uszczelnień silikonem. Koszt tych robót wynosi 533,01zł., zaś koszt listwy przyprogowej wynosi około 25 złotych.

Powyższe ustalenia faktyczne zostały poczynione przez Sąd na podstawie dowodu zakupu, protokołu wykonania prac serwisowych, korespondencji stron, zeznań świadka K. D. , opinii biegłego sądowego- rzeczoznawcy budowlanego o specjalności instalacyjno- inżynierskiej oraz zeznań stron.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych , Sąd Rejonowy wskazał , iż podstawą prawną do rozstrzygnięcia o zasadności zgłoszonego w sprawie roszczenia są przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002r. Nr 141, poz. 1176). Przywołując regulację zawartą w tej ustawie w art. 8 i 9 , stwierdził , że bezspornym jest, iż po ujawnieniu w marcu 2012r. nieszczelności kabiny, w terminie nieprzekraczającym dwóch miesięcy, bo w kwietniu tegoż roku powód zawiadomił pozwaną o wadzie zakupionego towaru. W ocenie Sądu niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową nie jest na tyle istotna aby uzasadniała skuteczne odstąpienie od umowy przez powoda pismem z dnia 4 czerwca 2012r. , przy czym dokonując takiej oceny Sąd wziął pod uwagę fakt przyczynienia się powoda do zaistniałej w efekcie szkody bowiem polecił zamontowanie kabiny i brodzika bez zapoznania się z instrukcją montażu, o którą powinien był się zwrócić do pozwanej . Dopiero bowiem odmowa wydania instrukcji przez E. S. na żądanie A. D. stanowiłaby podstawę do odstąpienia od umowy. Sąd stwierdził , iż zachowanie przeciętnej staranności i skorzystanie z instrukcji montażu pozwoliłoby na prawidłowe zamontowanie kabiny , a tym samym uniknięcie aktualnie dodatkowych kosztów związanych z jej ponownym prawidłowym zamontowaniem . Z tego też względu uznał , iż żądanie przez powoda odstąpienia od umowy stanowiłoby nadużycie prawa podmiotowego i oddalił powództwo główne. Jako zasadne ocenił natomiast roszczenie ewentualne. Opierając się na opinii biegłego stwierdził ,iż możliwa jest naprawa zestawu, polegająca na zamontowaniu listwy którą powód już dysponuje, polegająca na demontażu kabiny, przesunięciu jej , wykonaniu nowych otworów w listwie kabiny i glazurze i ewentualnym zamaskowaniu dziur w glazurze listwą maskującą , gdyby się one pojawiły. Wymiana kabiny nie jest niezbędna do usunięcia nieszczelności. Ostatecznie Sąd Rejonowy uznał za zasadne na podstawie art. 8 ust. 1 i2 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002r. Nr 141, poz. 1176) w zw. z art. 322 k.p.c. zasądzić od E. S. na rzecz A. D. kwotę 1000 złotych jako naprawienie powstałej szkody . Sąd uznał , iż wskazana przez biegłego kwota 533,01 i około 25 złotych jako wartość listwy progowej nie rekompensuje całości szkody powoda, w szczególności szkody wynikającej z konieczności wywiercenia dziur w glazurze mimo niedawnego remontu łazienki powoda i na listwach kabiny co wyłącza gwarancję producenta co do tej kabiny. Sąd Rejonowy zasądzając kwotę 1000złowych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 grudnia 2012r.tj. daty doręczenia pozwu, przywołał przepis art. 481 k.c. i wskazał , iż żądanie odsetek za wcześniejszy okres jako przedwczesne podlegało oddaleniu. Sąd Rejonowy ocenił , iż powód wygrał sprawę niemalże w całości i przywołując przepis art. 100 zd. 2 k.p.c. obciążył wszystkimi kosztami procesu pozwaną. Na przepis ten w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594) powołał się także nakazując pobrać od pozwanej koszty sądowe wyłożone w toku procesu z sum Skarbu Państwa.

Apelacje od wyroku złożyły obydwie strony.

Powód zaskarżył wyrok w części tj. co do punktu pierwszego, drugiego i trzeciego w zakresie różnicy pomiędzy kwotą 3033złote dochodzoną powództwem głównym a zasądzoną kwotą 1000 złotych zarzucając mu: 1. naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 233par. 1 k.p.c. które to miało istotny wpływ na treść wyroku, poprzez naruszenie zasady wszechstronnej oceny dowodów i w konsekwencji dokonanie nieprawidłowych ustaleń faktycznych

co do stopnia niezgodności towaru z umową w kontekście przeznaczenia towaru oraz niedogodności na jakie został narażony powód; 2. naruszenie prawa materialnego w postaci art. 8 ust. 4 z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego polegające na jego niezastosowaniu, w sytuacji gdy istniały podstawy do odstąpienia przez powoda od umowy sprzedaży zawartej z pozwaną, zaś powód złożył wobec pozwanej stosowne oświadczenie; 3. naruszenie prawa materialnego tj. art. 5 k.c. poprzez jego zastosowanie, opierające się na uznaniu, iż żądanie przez powoda odstąpienia od umowy stanowiłoby nadużycie prawa podmiotowego.

Podnosząc powyżej wskazane zarzuty A. D. wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez podwyższenie zasądzonej powodowi w punkcie pierwszym wyroku kwoty 1000 złotych do kwoty 3033 złote wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 czerwca 2012r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Pozwana zaś zaskarżyła wyrok w zakresie punktów: pierwszego, czwartego i piątego zarzucając mu: 1. błędne ustalenia faktyczne polegające na przyjęciu, iż pozwana jest zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda kwoty 1000 złotych jako naprawienie szkody, której miał doznać powód wskutek zakupu u pozwanej kabiny prysznicowej wraz z brodzikiem bez listwy przyprogowej, instrukcji obsługi i karty gwarancyjnej mimo, iż : przedmiotowa kabina była sprzedana w stanie kompletnym z instrukcją obsługi i pozwana udzieliła powodowi gwarancji oraz z uwagi na sprzedaż towaru z ekspozycji udzieliła powodowi także rabatu w wysokości 40%; powód nie zawiadomił pozwanej niezwłocznie o wycieku wody z kabiny, a uczynił to dopiero po bliżej nieokreślonym okresie użytkowania kabiny i po upływie około pół roku od zakupu; zlecił wykonanie montażu kabiny prysznicowej hydraulikowi, który nie powinien przystępować do montażu bez sprawdzenia czy jest ona kompletna i bez instrukcji, zaś po wykonaniu montażu winien przeprowadzić próbę funkcjonowania i szczelności kabiny, a w wypadku stwierdzenia przecieku zasugerować niekorzystanie z niej i wezwanie pozwanej i serwisu; powód nie zachował przeciętnej staranności przed przystąpieniem do zlecenia montażu kabiny, 2. naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 227, art. 232, art. 233 i art. 286 k.p.c. poprzez: bezzasadne oddalenie wniosku pozwanej o przeprowadzenie dowodu z zeznań przedstawicieli serwisu (...) S. A.; bezzasadne oddalenie wniosku pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego; przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów poprzez przyjęcie, iż pozwana jest zobowiązana do naprawienia kosztów naprawy kabiny w kwocie 1000 złotych mimo, że powód zlecił dokonanie montażu kabiny osobiście, która nie wykazała się profesjonalizmem, nie dochował wymogów bezzwłocznego powiadomienia pozwanej o wadliwym funkcjonowaniu kabiny, lecz przez pewien czas użytkował kabinę mimo przecieków wody, a także mimo określenia przez biegłego kosztów naprawy kabiny na kwotę 533,01 złotych; 3. niewłaściwe i niezgodne z art. 100 k.p.c. orzeczenie o kosztach procesu podczas gdy w odniesieniu do punktu czwartego, przy uwzględnieniu zasądzonej na rzecz powoda kwoty 1000 złotych winny one wynosić 197 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego i 50 złotych opłaty stosunkowej od uwzględnionego powództwa; a w odniesieniu do punktu piątego, że strony winny być obciążone proporcjonalnie kosztami związanymi z czynnościami biegłego; a także wadliwe nieobciążenie powoda kosztami sądowymi w związku z oddaleniem powództwa głównego jak i nie zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 617zł, przy uwzględnieniu wysokości oddalonego powództwa.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwana wniosła o: - zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie pierwszym w całości poprzez oddalenie powództwa ewentualnego co do zasądzonej na rzecz powoda kwoty 1000 złotych z ustawowymi odsetkami, zmianę punktu czwartego w całości przez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym i zastępstwa procesowego za obydwie instancje, zmianę punktu piątego w całości przez obciążenie powoda w całości a kwotą 734,06 złotych - lub uchylenie w całości wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE:

Apelacja powoda A. D. jest w przeważającym zakresie niezasadna. Jako zasadne należało uwzględnić jedynie zastrzeżenie co do daty naliczania odsetek od zasądzonej na jego rzecz kwoty.

W szerszym zakresie, chociaż także nie w całości okazała się usprawiedliwiona apelacja pozwanej E. S. . Za niezasadne Sąd Okręgowy uznał żądanie oddalenia powództwa w całości , ale zgodził się , iż nieusprawiedliwione okolicznościami sprawy oraz zgłoszonym w sprawie żądaniem było zasądzenie od niej na rzecz powoda kwoty przekraczającej 533 złote tytułem roszczenia ewentualnego , oraz podzielił zarzut dotyczący wadliwego rozliczenia kosztów procesu .

Biorąc pod uwagę, iż obydwie apelacje zawierają w swej treści zarzuty naruszenia przepisów postępowania w odniesieniu do prawidłowości przebiegu postępowania, zawartych w ustawie Kodeks postępowania cywilnego , a w szczególności w : art. 227 , art. 232 , art. 233 i art. 286 k.p.c. oraz podważały prawidłowość postępowania dowodowego przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy, a także podnosiły bezzasadne oddalenie części wnioskowanych dowodów , co według apelującej miało wpływ na prawidłowość poczynionych ustaleń faktycznych , to właśnie te zarzuty należało poddać ocenie w pierwszej kolejności, bowiem ocena prawidłowości poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych , kwestionowanych w obydwu apelacjach , a stanowiących o prawidłowości bądź wadliwości zastosowania przepisów prawa materialnego normujących z jednej strony uprawnienia konsumenta, a z drugiej strony obowiązki sprzedawcy może być badana jedynie na gruncie prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych.

W pierwszej kolejności stwierdzić należało w ocenie Sądu Okręgowego , iż Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe . Na zmianę tej oceny nie może wpłynąć oddalenie wniosku o przesłuchanie w charakterze świadków pracowników serwisu na okoliczność ustaleń poczynionych w toku czynności podjętych u powoda po zgłoszeniu wadliwości kabiny prysznicowej, bowiem odzwierciedleniem tych ustaleń był dowód z protokołu zdawczo-odbiorczego wykonania prac serwisowych z dnia 30 maja 2012r. (k. 2) , a stwierdzenia w nim zawarte nie były sporne pomiędzy stronami, zatem przeprowadzenie tego dowodu w kontekście art. 229 i 231 k.p.c. było zbędne. Za nie naruszające reguł postępowania dowodowego należało uznać także oddalenie dowodu z opinii innego biegłego. Oddalenie tego wniosku Sąd Rejonowy wyczerpująco uzasadnił w pisemnych motywach zaskarżonego wyrok , a Sąd Okręgowy argumentację tą w pełni podziela. Odnosząc się zaś do zarzutu zawartego w obydwu apelacjach kwestionującego prawidłowość dokonanej oceny dowodów i dokonanie wadliwych ustaleń faktycznych , to stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy z poszanowaniem reguł określonych przepisem art. 233 par. 1 k.p.c. ustalił stan faktyczny sprawy, który Sąd Okręgowy przyjął za własny. Zaznaczyć przy tym należy, iż w zasadzie poza jedną okolicznością faktyczną kwestionowaną w apelacji pozwanej tj. ustalenia że zgłoszenie wystąpienia wady towaru nastąpiło w terminie przewidzianym w art. 9 ust.1 powołanej powyżej ustawy z dnia 27 lipca 2002r. , pozostałe zarzuty dotyczą w istocie wniosków wyciągniętych przez Sąd I instancji na podstawie dokonanych ustaleń faktycznych. W ocenie Sądu II instancji, wbrew stanowisku skarżących , Sąd Rejonowy nie dopuścił się obrazy art. 233 par. 1 k.p.c. albowiem dokonał on wszechstronnej i szczegółowej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie uchybiając przy tym ani zasadom logicznego rozumowania, ani zasadom doświadczenia życiowego. Również prawidłowo Sąd I instancji ustalił wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy . W ramach tych ustaleń Sąd Rejonowy prawidłowo także, wbrew zarzutowi apelacji pozwanej ustalił , iż o stwierdzeniu niezgodności towaru konsumenckiego z umową A. D. zawiadomił pozwaną przed upływem dwóch miesięcy od ujawnienia tej niezgodności tj. nieszczelności kabiny. Za prawidłowością tego ustalenia przemawiają nie tylko zeznania świadka K. D., oraz konsekwentne stanowisko powoda potwierdzone także w zeznaniach , ale brak jakichkolwiek zastrzeżeń w tym zakresie ze strony pozwanej przez cały okres od zgłoszenia jej wady towaru aż do złożenia apelacji , a zatem nie tylko gdy strony podejmowały próby załatwienia sprawy jeszcze przed wytoczeniem powództwa , ale także przez cały okres postępowania przed Sądem Rejonowym, w tym w składanych wyjaśnieniach i zeznaniach potwierdzając, iż powód zgłosił telefonicznie na przełomie kwietnia i maja 2012r. o nieszczelności kabiny i nie negując , iż uczynił to niezwłocznie po ujawnieniu takiej wady. Na niezasadność tego zarzutu wskazuje zatem nie tylko zakwestionowanie tej okoliczności dopiero po roku i dziesięciu miesiącach od zgłoszenia wady , brak jakichkolwiek argumentów w apelacji uzasadniających prawdziwość tego zarzutu ale także brak usprawiedliwienia podniesienia go dopiero na etapie postępowania apelacyjnego. Akceptując ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego , Sąd Okręgowy uznał jednak za zasadne przed przystąpieniem do analizy zarzutów naruszenia prawa materialnego uszczegółowić je z jednej strony w odniesieniu do żądań precyzowanych przez powoda na etapie rozmów telefonicznych , korespondencji mailowej oraz pisma powoda datowanego na 4 czerwca 2012r., doręzonego pozwanej w dniu 13 czerwca 2012r., a z drugiej strony w odniesieniu do odpowiedzi pozwanej na te żądania. Na podstawie zatem niekwestionowanych przez strony wydruków

treści korespondencji mailowej z 30 maja 2012r. stwierdzić należało, iż po ujawnieniu się wady kabiny prysznicowej polegającej na braku listwy progowej i po dostarczeniu powodowi przez pozwaną instrukcji montażu przedmiotowej kabiny, A. D. domagał się dostarczenia brakującej listwy, i żądanie to zostało przez pozwaną uznane, czego dowodem jest wydanie powodowi początkowo wadliwej listwy, a następnie sprowadzenie dobrej listwy i zgłoszenie powodowi gotowości jej wydania o czym świadczy treść e-maila E. S. z dnia 7 czerwca 2012r. W toku uzgodnień prowadzonych drogą elektroniczną w przedmiocie usunięcia wadliwości towaru, sporne pomiędzy stronami stało się natomiast to, kto powinien ponieść koszty demontażu i ponownego zamontowania kabiny już z listwą progową, w sytuacji, gdy montaż tego w domu powoda nie dokonywała pozwana, oraz gdy został on przeprowadzony bez zapoznania się z instrukcją montażu oraz to czy w ogóle zamontowanie listwy takich prac wymaga. (treść e-maili od powoda z dnia 30 maja, 1 czerwca i 9 czerwca oraz e-maili od pozwanej z 30 maja i 7 czerwca - 6 i 7 – dowody nie kwestionowane przez strony). W wyniku tego sporu w e-mailu z dnia 1 czerwca 2012r. powód sformułował żądanie zwrotu połowy kwoty wartości kabiny oraz kosztów przejazdu serwisu i ponownego montażu określając je jako „ostatnia polubowna propozycja”, i wskazując, iż w razie nieprzyjęcia tej propozycji zwraca pozwanej kabinę z brodzikiem, a następnie nie czekając na odpowiedź E. S., w dniu 4 czerwca 2012r. skierował do pozwanej pismo, w którym wskazał, iż z uwagi na to, że nie został poinformowany o braku uprawnienia do reklamacji towaru z ekspozycji domaga się jej uwzględnienia i zwrotu gotówki w całości za zakupioną kabinę. Nadto zaznaczył, iż zakupiony towar był niekompletny bowiem brakowało jednej listwy osłaniającej, oraz że pozostaje on do odbioru pod jego obecnym adresem. Pismo z dnia 4 czerwca zostało doręczone pozwanej w dniu 13 czerwca 2012r., a do niego już się nie odniosła.

Analizując w świetle tych ustaleń zarzut zawarty w apelacji powoda dotyczący naruszenia prawa materialnego w postaci art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej przez jego niezastosowanie, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż zarzut ten jest niezasadny. Przypomnieć należy, że zgodnie treścią powołanego przepisu art. 8 ust. 4 „jeżeli kupujący z przyczyn określonych w ust. 1 (tj. gdy naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów) nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narządałyby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpienia od umowy; od umowy nie można jednak odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna”. Tymczasem w ocenie Sądu Okręgowego zwrócić należało w pierwszej kolejności uwagę na fakt, iż w świetle pierwotnego żądania skierowanego przez powoda do pozwanej jako sprzedawcy, tj. „naprawienia” wadliwości kabiny poprzez dostarczenie listwy przyprogowej o wartości 25 złotych (instrukcja montażu została doręczona wcześniej aczkolwiek już po ujawnieniu wady-okoliczność bezsporna) i zaakceptowania tego żądania przez pozwaną o czym świadczy e-mail z dnia 30 maja 2012r. oraz sprowadzenie przez nią właściwej listwy, a także poinformowanie powoda o tym fakcie w e-mailu z dnia 7 czerwca 2012r., przed doręczeniem pozwanej pisma powoda z dnia 4 czerwca 2012r., nie otworzyła się dla powoda możliwość skorzystania z uprawnień przewidzianych w przytoczonym powyżej przepisie art. 8 ust. 4. Odmiennej oceny zdaniem Sądu Okręgowego nie uzasadnia fakt, iż w przedmiotowej sprawie po wydaniu powodowi instrukcji montażu, sprowadzeniu listwy oraz powiadomieniu powoda o gotowości jej przekazania strony toczyły jeszcze spór w zakresie, kto powinien ponieść koszt demontażu zainstalowanej niekompletnej kabiny i ponownego montażu po uzupełnieniu jej o brakującą listwę przyprogową. Przepis bowiem art. 8 ust. 2 stanowiący o obowiązku zwrotu takich kosztów przez sprzedawcę nie zastrzega równoczesnego dostarczenia elementu, którego brak w przedmiotowym stanie faktycznym stanowił o wadliwości towaru wraz ze zwrotem poniesionych przez kupującego kosztów demontażu i ponownego zamontowania wadliwego towaru. Literalna wykładnia tego przepisu wskazuje, iż na ogół do zwrotu tych kosztów dochodzi po wydatkowaniu ich przez kupującego. Podzielając zatem stanowisko Sądu Rejonowego o bezzasadności powództwa głównego opartego na przepisie art. 8 ust. 4 powołanej w tekście ustawy, za wadliwą uznał Sąd Okręgowy argumentację przywołaną przez Sąd I instancji na uzasadnienie tej oceny. Z uwagi na niezastnienie okoliczności umożliwiających powodowi skorzystanie z uprawnień przewidzianych w przepisie art. 8 ust. 4 bezprzedmiotowym było powoływanie się w niniejszej sprawie na przeszkodę do odstąpienia od umowy przewidzianą w tym przepisie w postaci nieistotności wady towaru czy przekroczenie uprawnień podmiotowych przez A. D. z uwagi na zgłaszanie żądania odstąpienia od umowy, w sytuacji gdy nie dołożył on staranności przy montowaniu w swoim mieszkaniu zakupionej kabiny. Nie sposób jednak nie zgodzić się z Sądem Rejonowym, iż gdyby istotnie otworzyła się dla pozwanego możliwość skorzystania z tego uprawnienia, to z uwagi na fakt, iż brakujący

element za 25 złotych stanowi 1,2% wartości całego objętego reklamacją towaru, oraz, że z przedmiotowej kabiny prysznicowej, pomimo jej przeciekania powód korzysta cały czas do chwili obecnej tj. już ponad dwa lata od ujawnienia się wady (dowód wyjaśnienie powoda na rozprawie apelacyjnej w dniu 3 czerwca 2014r., należałoby uznać, iż ujawniona wada przedmiotowej kabiny należy do wad nieistotnych w rozumieniu powołanego przepisu art. 8 ust. 4, co wyłączałoby możliwość skorzystania z uprawnienia do odstąpienia od umowy. Analizując zaś zarzuty podniesione w apelacji pozwanej odnoszące się do orzeczenia Sądu Rejonowego w części uwzględniającej żądanie ewentualne a zatem, w istocie sprowadzające się do trafności zastosowania przepisu art. 8 ust. 1 w zw. z ust. 2 powołanej ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, to stwierdzić należy w ocenie Sądu Okręgowego, iż jest on częściowo zasadny tj. w zakresie w jakim Sąd Rejonowy uznał, iż przepis ten uprawnia do zasądzenia odszkodowania, za szkody wynikające z wadliwości nabytego towaru konsumpcyjnego. Przy czym w przedmiotowej sprawie stanowiło to równocześnie naruszenie przepisu art. 321 k.p.c. tj. orzekanie ponad żądanie. Podkreślić w tym miejscu bowiem należy, iż uzasadniając zasądzenie na rzecz powoda kwestionowanej przez pozwaną kwoty 1000 złotych, jako za wysoką w porównaniu do wartości koniecznych prac wyliczonych wraz z materiałami przez biegłego J., Sąd Rejonowy wskazał, że zasądzona należność jest tytułem naprawienia szkody, a ustalona przez biegłego wartość 533.01 złotych i około 25 złotych za listwę przyprogową nie rekompensuje całości szkody powoda, w szczególności szkody wynikającej z konieczności wywiercenia dziur w glazurze mimo niedawnego remontu łazienki powoda i na listwach kabiny, co wyłączy gwarancję producenta co do kabiny. Tymczasem przepis przywołany jako podstawa materialnoprawna orzeczenia, nie przewiduje zasądzenia jakiegokolwiek odszkodowania, a nadto w toku postępowania powód precyzując swoje powództwo główne czy też formułując powództwo ewentualne, nie domagał się zasądzenia odszkodowania, i w toku procesu nie wykazywał jakie szkody poniósł, w jakiej wysokości oraz czy pozostawały one w związku przyczynowym ze sprzedażem powodowi przez pozwaną niekompletnej kabiny prysznicowej. Zatem zgodzić się należało z zarzutem pozwanej w zakresie bezpodstawności zasądzenia od niej na rzecz powoda kwoty przekraczającej kwotę 533 złote tj. odpowiadającej wyliczonej przez biegłego wartości demontażu i ponownego montażu kabiny wraz z kosztami materiałów potrzebnych do prawidłowego wykonania tej czynności. W pozostałym zakresie żądanie zawarte w apelacji pozwanej tj. w zakresie oddalenia także żądania zasądzenia od niej kwoty 533 złotych, Sąd Okręgowy uznał za nieuzasadnione. Zasądzenie tej kwoty, której wysokość jako kosztów demontażu i montażu kabiny nie była przez strony kwestionowana, znajduje pełne oparcie w przepisie art. 8 ust. 1 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. powołanej powyżej. Odpowiedzialność pozwanej w tym zakresie w świetle zgromadzonego materiału dowodowego jak stwierdził Sąd Rejonowy, nie budzi także wątpliwości w ocenie Sądu Okręgowego podzielałającego wywody zaprezentowane w tej kwestii przez Sąd I instancji w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Zdaniem Sądu Okręgowego dodatkowo wskazać należy ustosunkowując się do wywodów apelacji, iż w przedmiotowej sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów pozwalających na przyjęcie, że pozwana wydała powodowi kompletny zestaw kabiny prysznicowej z brodzikiem oraz instrukcje obsługi czy montażu. O niedopełnieniu bowiem tych obowiązków wynikających z art. 3 ust. 1 i 5 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, w ocenie Sądu Okręgowego świadczy zachowanie pozwanej po zgłoszeniu jej w kwietniu 2012r. ujawnionego przecieku z kabiny znajdujące potwierdzenie tak w korespondencji e-mailowej jak i zeznaniach stron, iż wydała powodowi taką instrukcję bez żadnych zastrzeżeń, oraz podjęła działania w celu nieodpłatnego wydania powodowi brakującej listwy progowej, w sytuacji, gdy przy braku podstaw do bezpłatnego przekazania tego elementu, element ten podlegałby normalnej sprzedaży. Podkreślić nadto należy, że co prawda powód nie zachował staranności i dbałości o swoje interesy, polecając hydraulikowi zamontowanie kabiny bez udostępnienia mu instrukcji obsługi, uznając, iż przywieziona do jego domu przez pozwaną, zmontowana i eksponowana uprzednio w jej sklepie kabina jest kompletna, to jednak ta okoliczność, jak chciałaby tego skarżąca nie jest wystarczającą w świetle obowiązku wynikającego z powołanego przepisu art. 3 ust. 1 i 5 do zwolnienia się przez nią z odpowiedzialności przewidzianej w art. 8 ust. 1 i 2 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. Reasumując powyżej zaprezentowane rozważania, w ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie, uwzględniając jedynie w części apelację pozwanej, zasadnym było zasądzenie od E. S. na rzecz powoda kwoty 533 złote odpowiadającej wartości prac i materiałów potrzebnych do ponownego montażu kabiny wyposażonej już w listwę progową w miejsce kwoty 1000 złotych. Przypomnieć należy, iż Sąd Okręgowy zgodził się także w nieznaczny zakres z żądaniem zawartym w apelacji powoda, a mianowicie, iż odsetki od zasądzonej należności winny obejmować okres od 13 czerwca 2012r., a nie od 13 grudnia 2012r., Uznał bowiem, iż jak wynika z treści przesłanego przez powoda w dniu 1 czerwca 2012r. e-maila odebranego przez pozwaną w dniu 5 czerwca

2012r. A. D. już wtedy żądał zapłaty połowy wartości kabiny i ponownego montażu, a zatem w sytuacji gdy z uwagi na wadliwość kabiny i obowiązek wynikający z art.8 ust. 2 powołanej ustawy E. S. nie wypłaciła żądanej wówczas kwoty przekraczającej 1000złoty , a zatem obejmującej w całości kwotę 533złote ,to w świetle art. 481 k.c. pozostawała od daty wezwania w zwłoce ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, co usprawiedliwiało żądanie odsetek od kwoty 533 złotych zasądzonej na podstawie tegoż przepisu art. 8 ust. 2. od dnia wskazanego w żądaniu ewentualnym oraz zawartym w apelacji powoda. tj. od dnia 13 czerwca 2012r.

Ostatecznie działając na podstawie art. 386 par. 1 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym w ten sposób , iż w miejsce kwoty 1000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 grudnia 2012r. do dnia zapłaty , zasądził kwotę 533 złote z ustawowymi odsetkami od dnia 13 czerwca 2012r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie oddalił powództwo ewentualne. Zmieniając rozstrzygnięcie w zakresie istoty sprawy i dzieląc zarzuty podniesione w apelacji pozwanej w odniesieniu do orzeczenia o kosztach procesu , oraz kosztów sądowych wyłożonych w toku procesu tymczasowo z sum Skarbu Państwa, Sąd Okręgowy zmienił punkt 4(czwarty) zaskarżonego wyroku w całości i zasądził od A. D. na rzecz E. S. kwotę 638,48 złotych . Wyliczając te koszty Sąd miał na uwadze treść przepisu art. 100 k.p.c. oraz fakt , iż powód wygrał ostatecznie spór tylko w 18 % zaś pozwana w 82% , biorąc pod uwagę wartość żądania głównego i wartość zasądzonej ostatecznie kwoty. Mając zatem na uwadze ten wynik należało dokonać rozliczenia kosztów procesu poniesionych przez każdą ze stron. Ponieważ powód wydatkował ogółem 717 złotych tytułem kosztów procesu tj. 100 złotych opłaty sądowej i 617 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego to zważywszy na wynik sporu należał mu się zwrot od pozwanego 18% z tej kwoty , a zatem 129,06 złotych. Pozwana zaś z tytułu opłaty od sprzeciwu i z tytułu kosztów zastępstwa procesowego z którego również korzystała poniosła ogółem 647 złotych (30 + 617). Zatem z tytułu tych kosztów, z uwagi na wygranie sporu w 82% należał jej się zwrot od powoda kwoty 530,54 złotych. Ponadto w związku z opracowaniem w sprawie opinii przez biegłego wypłacone zostało mu wynagrodzenie w kwocie 1184, 06 złotych. Wydatek ten proporcjonalnie do wyniku sporu w 18 % powinien obciążać pozwaną tj. w kwocie 213 złotych , zaś powoda w 82% tj. w kwocie 971, 06 złotych. Ponieważ pozwana wyłożyła na ten cel w toku postępowania kwotę 450 złotych , to przy końcowych rozliczeniach powód winien jej zwrócić z tego tytułu kwotę 237 złotych , zaś pozostałą obciążającą go kwotę z tytułu wydatków na biegłego winien uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Kielcach, który tymczasowo ją wyłożył . Ostatecznie zatem powód winien być zwrócić pozwanej ogółem 767,54złote (530,54 + 237) , zaś pozwana powodowi kwotę 129,06 złotych . Kompensacja tych kosztów pozwoliła na ustalenia, iż w ostatecznym rozliczeniu powód winien zwrócić pozwanej 638, 48 złotych tytułem kosztów procesu (767,54- 129,06). Zważywszy na powyższe wyliczenia stosownie do 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych , działając na podstawie art. 386 par. 1 k.p.c Sąd Okręgowy zmienił także w całości punkt 5(piąty) zaskarżonego wyroku i nakazał ściągnąć od A. D. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 734,06 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych. Z uwagi na uwzględnienie jedynie w części żądań apelacyjnych tak powoda jak i pozwanej w pozostałym zakresie obydwie apelacje podlegały oddaleniu.

Zważywszy na wynik sporu na etapie postępowania apelacyjnego , na podstawie art. 108 par. 1 k.p.c. w zw. z art. 100 i art. 391 par. 1 k.p.c. Sąd Okręgowy uznał za zasadne znieść między stronami wzajemnie koszty postępowania apelacyjnego.

/ SSO. E. Ciesielska / /SSO. M. Nadolska –Bajor/ / SSO. E. Piątkowska –Bidas /